

Ze zaten in een grote kring in het veld achter het gemeenschapshuis; alle inwoners van het dorp. Ze hadden gewacht tot de zon achter de bomen was gezakt. Nu begon de vertelster, aan het verhaal van de Kering. De kring werd stil. Kikkers riepen elkaar bij de rivier, insecten zoemden hun gonzende slaaplied in de warme avondlucht.

‘Is iedereen er?’ vroeg ze.

De dorpsoudste knikte dat ze kon beginnen.

‘Vanavond vieren we de Kering, herdenken we de avond, twee mensenlevens geleden, waarop de Broeders en Zusters bij elkaar kwamen in een veld als dit veld en samen bedachten hoe de nieuwe wereld eruit zou moeten zien. Twee mensenlevens geleden praatten zij over de wereld zoals wij over een huis praten dat nog gebouwd moet worden. Ze bedachten een wereld waarin zij graag zouden wonen. Want die waarin ze leefden, de wereld na de Crisis, was heel anders dan die van ons. Maar misschien moet ik eerder beginnen, een half leven voor die avond van de Broeders en Zusters in het veld. Bij de wereld voor de Chaos en voor de Crisis.’

Abe keek de kring rond. Ook al kon ze mooi vertellen,